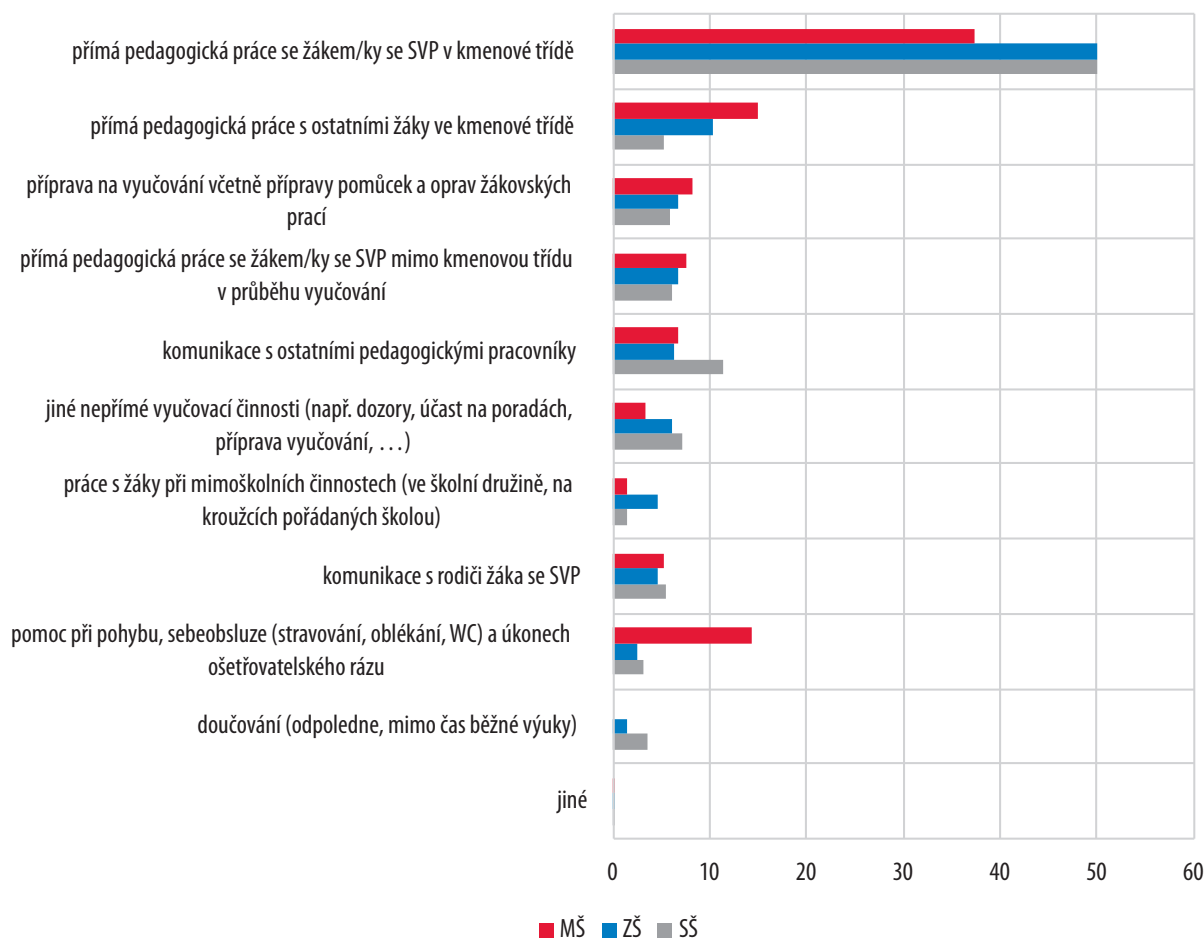

Činnosti, které tvoří týdenní pracovní úvazek asistenta pedagoga – podíl asistentů pedagoga (v %)

Podle výpovědí asistentů pedagoga tvoří největší část jejich týdenního pracovního úvazku přímá práce se žákem/žáky se SVP v kmenové třídě. V mateřských a základních školách je pak druhou nejčastější činností práce s ostatními žáky (v mateřských školách pak také pomoc při pohybu a sebeobsluze), zatímco ve středních školách je to komunikace s ostatními pedagogickými pracovníky. Nezanedbatelný je podíl přímé pedagogické práce se žáky se SVP mimo kmenovou třídu v průběhu vyučování. K takovým situacím by ovšem mělo docházet pouze výjimečně a jen v odůvodněných případech, pod vedením pedagoga, v omezeném rozsahu a po co nejmenší část vyučování. Výuka žáků se SVP by měla přednostně probíhat ve třídě společně s ostatními žáky. Z jiných činností, které byly zaznamenány pouze v minimální míře, jde např. o doprovod žáka se SVP na školní akce (výlety, exkurze a divadelní představení) nebo na autobus, pomoc s výzdobou školy apod.

V navštívených hodinách podle očekávání dominovala v činnostech asistentů pedagoga přímá pedagogická práce se žákem/žáky se SVP (88,5 % hodin v MŠ, 90,1 % v ZŠ a 85 % v SŠ). V mateřských školách byla častěji zaznamenána také pomoc při pohybu a sebeobsluze (53 %). Dalšími častými činnostmi byla přímá pedagogická práce s ostatními žáky a příprava pomůcek pro žáka se SVP (okolo dvou pětín hodin v MŠ a ZŠ, přičemž v ZŠ byla práce s ostatními žáky zaznamenána výrazně častěji na 1. stupni – 45,7 % oproti 29,1 % na 2. stupni).

Práce asistenta pedagoga se žákem se SVP mimo kmenovou třídu byla při hospitacích pozorována spíše výjimečně (6,5 % v MŠ, 3,3 % hodin v ZŠ a 2,5 % hodin v SŠ). Jak bylo uvedeno výše, k takové situaci může docházet pouze v odůvodněných případech. Nejčastějším důvodem pro oddělenou výuku nebyla bezpečnost a ochrana zdraví žáků se SVP a ostatních žáků, ale šlo o jiné důvody (např. odlišnost zadaných úkolů a učiva nebo udržení pozornosti